

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudcem JUDr. Danielem Spratkem, Ph.D. v právní věci

žalobce:

K. K.

zastoupeného advokátem Mgr. Petrem Chamrádem,
sídlem Rožnovská 241, 744 01 Frenštát pod Radhoštěm

proti

žalovanému:

Krajský úřad Moravskoslezského kraje

sídlem 28. října 117, 702 18 Ostrava

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 20. 9. 2019, č. j. MSK 55732/2019, ve věci přestupku

takto:

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobce se podanou žalobou ze dne 27. 9. 2019 domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného č. j. MSK 55732/2019 ze dne 20. 9. 2019 co do výroků: „Podle § 90 odst. 1 písm. c) správního řádu se rozhodnutí správního orgánu I. stupně mění tak, že výrok II. se vypouští a číselné označení „III.“ výroku původně označeného III. se nahrazuje označením „II.“, jakož i text: „pokuta ve výši 6.000 Kč“ se nahrazuje textem „pokuta ve výši 5.000 Kč“, a dále podle ust. § 90 odst. 5 správního řádu se rozhodnutí ve zbytku potvrzuje.“. Žalovaný uvedené rozhodnutí vydal v odvolacím řízení zahájeném na základě odvolání žalobce proti rozhodnutí Magistrátu města Frýdku-Místku ze dne 1. 4. 2019, č. j. MMFM 51098/2019, jímž byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupků, kterých se měl dopustit dne 4. 12. 2018 v 16:15 hodin na ulici Husova v obci Frýdek-Místek na úrovni Střední školy gastronomie, oděvnictví a služeb při řízení vozidla Škoda RZ X. Žalobce se měl dle § 125c odst. 1 písm. i) bod 1 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, ve znění účinném do 31. 12. 2018 (dále jen „zákon o silničním provozu“), dopustit přestupku tím, že po dopravní nehodě neprodleně nezastavil vozidlo. Žalobce se měl dále dle § 125c odst. 1 písm. k) bod 1 zákona o silničním provozu dopustit přestupku tím, že jako účastník dopravní nehody nese-psal společný záznam o dopravní nehodě. Žalobce se měl rovněž dle § 125c odst. 1 písm. a) bod 1 zákona o silničním provozu dopustit přestupku tím, že z místa dopravní nehody odjel s vozidlem, na kterém nebyla v přední části umístěna registrační značka. Za uvedené přestupky byla žalobci uložena pokuta ve výši 6 000 Kč a zákaz řízení motorových vozidel na dobu 6 měsíců.

II. Žaloba a vyjádření žalovaného k žalobě

2. Žalobce předně uvádí, že napadené rozhodnutí je vadné, protože spočívá na nesprávném právním posouzení, a trest je uložen ve zjevně nepřiměřené výši. Žalobce má za to, že správní orgány nesprávně aplikovaly ust. § 47 odst. 1 zákona o silničním provozu ve vztahu k výkladu právního pojmu „dopravní nehoda“, čímž následně mohly správní orgány dojít k nesprávnému právnímu závěru co do právního posouzení vytýkaných přestupků. Žalobce je toho názoru, že nebyly naplněny všechny rozhodné skutečnosti pro naplnění právního pojmu dopravní nehody, když v rámci srážky obou vozidel nedošlo k usmrcení nebo zranění osob ani nedošlo ke škodě na majetku v přímé souvislosti s

provozem vozidla v pohybu, kdy střet vozidel bez vzniku újmy nebo škody není dopravní nehodou ve smyslu dotčeného ustanovení. Srážku vozidel žalobce nerozporuje, nicméně správní orgán zcela povšechně pominul zkoumání jednoho z obligatorních definičních znaků, kterým je vznik škody. Žalobce souhlasí s právním názorem správního orgánu do té míry, že zákon nestanovuje žádnou limitaci pro poškození, které musí vzniknout, má však za to, že taková právní úprava dává prostor pro správní uvážení ve směru, jak velké poškození naplňuje definiční znak „škoda na majetku“ zejména za situace, kdy z provedených důkazů (Protokol o ústním jednání ze dne 26. 2. 2019 a ze dne 13. 3. 2019) vyplývá, že žádný z účastníků netvrdí vznik škody, a dále, že jediným zjištěným poškozením bylo vypadnutí registrační značky žalobce, o kterém žalobce ani nevěděl, přičemž takto vzniklá „škoda“ svou hodnotou dosahuje maximálně několik desítek korun, a ani nebylo prokázáno, zda k poškození rámu, fakticky ulomení jednoho z úchyťů, nedošlo již dříve. Žalobce tedy má za to, že daný střet nenaplnil znaky dopravní nehody pro svou nízkou intenzitu, tedy faktickou neexistenci škody na majetku. K přestupku spočívajícímu v řízení bez registrační značky žalobce uvádí, že na své vozidlo v souladu se zvláštním předpisem registrační značky již dříve umístil a před danou jízdou řádně zkontroloval jejich upevnění, a měl tedy po celou dobu jízdy registrační značky za řádně umístěné na vozidle, a nebyl si vědom ztráty přední registrační značky, a to ani po střetu na Husově ulici, když dle provedeného dokazování dosáhl zcela minimální až zanedbatelní intenzity, kdy nebylo možno objektivně předpokládat vznik jakékoliv škody, resp. objektivně předpokládat spadnutí registrační značky. Žalobce má za to, že nevznikla situace takové intenzity, aby pro další jízdu vyžadovala i zevní kontrolu vozidla. Žalobce dále podotýká, že provedl vizuální kontrolu, a to bez vystoupení z vozidla „optickým pozorováním/pohledem“, vycházejí z dobře osvětlené Husovy ulice, černého lesklého laku vozidla, na kterém jsou dle žalobce dobře viditelné jakékoliv nečistoty, natož tak možné důsledky nárazu, a skutečnosti, že vozidlo žalobce po celou dobu svítilo předními světly a místo střetu na protilehlém vozidle tak bylo velmi dobře nasvíceno. Žalobce tak má za to, že při optickém zjištění neexistence poškození bylo možno takovou kontrolu považovat za dostatečnou bez nutnosti z vozidla vystoupit. K nepřiměřenosti uložené sankce žalobce uvádí, že zákaz činnosti spočívajícím v zákazu řízení motorových vozidel na dobu 6 měsíců je s ohledem na specifické okolnosti spáchání přestupku extrémně přísný a nepřiměřený. Žalobce navrhuje, aby soud v případě tohoto trestu postupem dle ust. § 78 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) od uloženého trestu upustil, a to s ohledem na mizivou intenzitu závažnosti uvedených přestupků, a s ohledem na skutečnost, že žalobce není odpovědný za úmyslné jednání, ale toliko maximálně za nedbalostní jednání.

3. Žalovaný ve svém vyjádření k žalobě ze dne 22. 11. 2019 uvedl, že zcela odkazuje na odůvodnění napadeného rozhodnutí. Žalovaný setrvává na svém názoru, že střet dvou vozidel, při kterém dojde k poškození obou vozidel a upadnutí registrační značky, je ve smyslu § 47 odst. 1 zákona o silničním provozu dopravní nehodou. Žalovaný dále uvádí, že nedošlo pouze k poškození registrační značky na vozidle žalobce, ale i k poškození vozidla Audi. Škoda je pak dle žalovaného každá škoda a zákon nedává žádný prostor k rozměňování tohoto pojmu. Dle § 47 odst. 2 písm. a) zákona o silničním provozu stanoví povinnost všech řidičů, kteří měli účast na dopravní nehodě, aby zastavili svá vozidla. Žalovaný má za to, že úmyslem zákonodárce bylo postihnout co nejširší okruh účastníků silničního provozu v případě vzniku dopravní nehody povinností zastavit vozidlo a přesvědčit se, zda nevznikl důvod pro splnění některé z povinností v zákoně

uvedených (ohlásit dopravní nehodu policistovi, vyplnit tzv. euroformulář apod.). Zákon dle žalovaného nedává řidiči, který jinému poškodí vozidlo, možnost polemizovat, zda je škoda dostatečně vysoká na to, aby zastavil a dopravní nehodu řešil. Materiálně škodlivé pak není způsobení škody, ale nezastavení, aniž by žalobce, při vědomí, že naboural vozidlo Audi, adekvátně zkontroloval, zda toto vozidlo nepoškodil. Co se týče jízdy bez registrační značky, žalovaný uvádí, že setrvává na svém názoru, že pokud řidič narazí do jiného vozidla čelně v místě, kde je umístěna registrační značka, a poté nezkontroluje, zda nedošlo k jejímu upadnutí, jedná se o nedbalost. Žalobce neprovedl žádnou vizuální kontrolu své registrační značky, neboť nevystoupil z vozidla. Trest byl dle žalovaného uložen na spodních hranicích zákonných sazeb, není nepřiměřený a nespátřuje důvod pro upuštění od uloženého trestu.

III. Obsah správního spisu a posouzení věci soudem

4. Z obsahu správních spisů krajský soud zjistil následující: Dle Oznámení přestupku Policie ČR, územního odboru Frýdek-Místek ze dne 30. 12. 2018 došlo dne 4. 12. 2018 v 16:15 hodin v obci Frýdek-Místek, místní části Frýdek, na ulici Husova, na úrovni Střední školy gastronomie, oděvnictví a služeb k dopravní nehodě, a to tak, že řidič vozidla tovární značky Škoda Felicia, RZ X, ztotožněný jako žalobce, si nepočínal ohleduplně a ukázněně, aby svým jednáním neohrozil život, zdraví nebo majetek jiných osob, ani svůj vlastní, když na úrovni střední školy chtěl se svým vozidlem po objetí při pravé krajnici pozemní komunikace stojících vozidel najet vpravo co nejbližší k pravé krajnici, a to v době, kdy na toto místo již najížděla řidička s osobním motorovým vozidlem tovární značky Audi A4 Cabriolet, RZ X, N. D., která si najela před uvedenou volné místo a začala na v té době volné místo couvat, přičemž žalobce se svým vozidlem na toto místo částečně šikmo najel a následně levou přední částí vozidla narazil do levé zadní části vozidla Audi. Po daném střetu žalobce vycouval prudce zpět na pozemní komunikaci a z místa dopravní nehody odjel, aniž by zastavil, prokázal si vzájemně s druhým účastníkem dopravní nehody totožnost, případně s tímto na místě sepsal záznam o dopravní nehodě nebo celou věc oznámil na Policii ČR. Jelikož k nehodě došlo až po setmění, řidička vozidla Audi nezjistila na svém vozidle žádné poškození a z místa nehody odjela. Následující den 5. 12. 2018 však na svém vozidle řidička zjistila poškození zadního nárazníku, a proto dopravní nehodu dodatečně osobně oznámila Policii ČR, které předala rovněž tabulku registrační značky vozidla žalobce, jemuž při dopravní nehodě na pozemní komunikaci upadla. Z Protokolu o nehodě v silničním provozu ze dne 5. 12. 2018 vyplývá, že policisté na vozidle žalobce zjistili poškození levé strany předního nárazníku ve výšce 28 až 30 cm od povrchu země, plastový rámeček registrační značky v levém horním rohu ve výšce 49 cm od země a přední tabulky registrační značky, kdy toto poškození výškově a typově odpovídá poškození zadního nárazníku vozidla Audi. Na vozidle Audi bylo zjištěno poškození levé strany zadního nárazníku, otěr laku ve výšce 40 cm až 50 cm od země, což odpovídá výškově i svým charakterem nárazu vozidlem žalobce. Ve spise Magistrátu města Frýdku-Místku je dále založena fotodokumentace obou vozidel, a výpis z registru řidičů žalobce. Dne 26. 2. 2019 se konalo u Magistrátu města Frýdku-Místku ústní jednání, k němuž se dostavil žalobce, jenž uvedl, že náraz nebyl prudký, cítil, že se otřel o nárazník, vycouval zpátky a vozidlo Audi objel zleva, a přitom se díval, jestli tam je nějaké poškození. Žalobce dále uvedl, že nic neviděl a pokračoval dál v jízdě po Husově. Ztráty tabulky s registrační značkou si žalobce nevšiml a zjistil to, až když přijel do Frenštátu a

zaparkoval vozidlo. Dne 13. 3. 2019 se konalo u Magistrátu města Frýdku-Místku ústní jednání, k němuž se dostavil žalobce a řidička vozidla Audi N. D., která uvedla, že na vozidle vznikla škoda v podobě prasklého nárazníku, přičemž škodu v řízení neuplatňuje. Magistrát města Frýdku-Místku následně vydal rozhodnutí ze dne 1. 4. 2019, č. j. MMFM 51098/2019, jímž ve výroku I. žalobce uznal vinným ze spáchání přestupku dle § 125c odst. 1 písm. i) bod 1 zákona o silničním provozu, jehož se měl dopustit tím, že po dopravní nehodě neprodleně nezastavil vozidlo. Výrokem II. byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupku dle § 125c odst. 1 písm. k) bod 1 zákona o silničním provozu, jehož se měl dopustit tím, že jako účastník dopravní nehody nese-psal společný záznam o dopravní nehodě. Výrokem III. byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupku dle § 125c odst. 1 písm. a) bod 1 zákona o silničním provozu, jehož se měl dopustit tím, že z místa dopravní nehody odjel s vozidlem, na kterém nebyla v přední části umístěna registrační značka. Za uvedené přestupky byla žalobci uložena pokuta ve výši 6 000 Kč a zákaz řízení motorových vozidel na dobu 6 měsíců. V rámci odůvodnění správní orgán dospěl k závěru, že nelze vyslovit závěr o tom, kdo je zodpovědný za střet vozidel a kdo je viníkem dopravní nehody a žalobce se tedy nedopustil přestupku dle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu porušením § 4 písm. a) téhož zákona. K odvolání žalobce vydal dne 20. 9. 2019 žalovaný rozhodnutí č. j. MSK 55732/2019, kterým změnil rozhodnutí Magistrátu města Frýdku-Místku tak, že výrok II. vypustil, neboť povinnost sepsat tzv. euroformulář byla v dané věci fakticky konzumována přestupkem dle § 125c odst. 1 písm. i) bod 1 zákona o silničním provozu, dále číselné označení „III.“ výroku nahradil označením „II.“. Ve vztahu k přestupku dle § 125c odst. 1 písm. k) bod 1 zákona o silničním provozu ve spojení s § 4 písm. a) zákona o silničním provozu pak žalovaný rozhodl o zastavení řízení, neboť spáchání skutku, o němž se vedlo řízení, nebylo žalobci prokázáno, a Magistrát města Frýdku-Místku se s tímto vypořádal pouze v odůvodnění svého rozhodnutí, avšak nerozhodl o tomto výroku. Dále žalovaný změnil výši uložené pokuty na 5 000 Kč a ve zbytku rozhodnutí Magistrátu města Frýdku-Místku potvrdil.

5. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů v souladu s § 75 odst. 2 s. ř. s., přičemž dle § 75 odst. 1 s. ř. s. vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného.
6. Podle § 65 s. ř. s. se může ten, kdo tvrdí, že byl na svých právech zkrácen přímo nebo v důsledku porušení svých práv v předcházejícím řízení úkonem správního orgánu, jímž se zakládají, mění, ruší nebo závazně určují jeho práva nebo povinnosti (dále jen „rozhodnutí“), žalobou domáhat zrušení takového rozhodnutí, popřípadě vyslovení jeho nicotnosti.
7. Žalobce předně namítá, že správní orgán nesprávně aplikoval ust. § 47 odst. 1 zákona o silničním provozu ve vztahu k výkladu právního pojmu „*dopravní nehoda*“, když v rámci srážky obou vozidel nedošlo ke vzniku újmy ani ke škodě na majetku v přímé souvislosti s provozem vozidla v pohybu. Žalobce dále dovozuje, že právní úprava dává prostor pro správní uvážení, a to ve směru, jak velké poškození naplňuje definiční znak „*škoda na majetku*“. K této námitce žalobce krajský soud předně uvádí, že není pravdou, že žádná škoda nevznikla, ani že žádný z účastníků netvrdí vznik škody, neboť již z Protokolu o nehodě v silničním provozu Policie ČR ze dne 5. 12. 2018 vyplývá, že policisté na vozidle žalobce zjistili poškození levé strany předního nárazníku, plastového rámečku registrační značky v levém horním rohu a registrační značky, kdy toto poškození výškově a typově odpovídá poškození zadního nárazníku vozidla Audi, a na vozidle Audi bylo zjištěno

poškození levé strany zadního nárazníku a otěr laku, což odpovídá výškově i svým charakterem nárazu vozidlem žalobce. Vzniklou škodu na vozidle Audi pak řidička tohoto vozidla tvrdila i u ústního jednání konaného dne 13. 3. 2019 u Magistrátu města Frýdku-Místku. Nelze tedy souhlasit se žalobcem, že jediným zjištěným poškozením bylo vypadnutí registrační značky na jeho vozidle, z čehož dovozuje faktickou neexistenci škody na majetku. Reálná škoda, která je v příčinné souvislosti se střetem vozidel, tedy vznikla, přičemž skutečnost, že řidička vozidla Audi následně v rámci řízení před správními orgány, k němuž dala podnět, nepožadovala náhradu této škody, nemá na posouzení, zda se v daném případě jednalo o dopravní nehodu, žádný vliv. Dle § 47 odst. 1 zákona o silničním provozu je dopravní nehodou událost v provozu na pozemních komunikacích, například havárie nebo srážka, která se stala nebo byla započata na pozemní komunikaci a při níž dojde k usmrcení nebo zranění osoby nebo ke škodě na majetku v přímé souvislosti s provozem vozidla v pohybu. Dle § 47 odst. 2 písm. a) zákona o silničním provozu řidič, který měl účast na dopravní nehodě, je povinen neprodleně zastavit vozidlo. Vzhledem k tomu, že žalobce střet (srážku) vozidel na pozemní komunikaci nerozporuje, a je zjištěno, že ke vzniku škody na vozidlech v přímé souvislosti s provozem vozidla v pohybu tímto střetem došlo, je třeba uzavřít, že správní orgány správně vyhodnotily, že se v daném případě jednalo o dopravní nehodu, a žalobce tak byl povinen své vozidlo po střetu zastavit. Je třeba rovněž souhlasit s žalovaným, že § 47 odst. 1 zákona o silničním provozu správnímu orgánu nedává prostor pro úvahu, při jaké výši škody na majetku již dochází k naplnění tohoto ustanovení a jedná se tak o dopravní nehodu, stejně jako § 47 odst. 2 písm. a) zákona o silničním provozu nedává možnost řidiči si při střetu vozidel svévolně vyhodnocovat, zda intenzita střetu již vyžaduje jeho zastavení či nikoliv. Námitka žalobce je proto nedůvodná.

8. Žalobce dále namítá, že na své vozidlo registrační značky již dříve umístil, před danou jízdou řádně zkontroloval jejich upevnění, a po celou dobu jízdy měl registrační značky za řádně umístěné na vozidle, a to i po střetu vozidel, když nevznikla situace takové intenzity, aby pro další jízdu vyžadovala i zevní kontrolu vozidla; tuto učinil pouze vizuálně bez vystoupení z vozidla. Krajský soud k této námitce žalobce uvádí, že dle § 5 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu je řidič kromě povinností uvedených v § 4 dále povinen užít vozidlo, které splňuje technické podmínky stanovené zvláštním právním předpisem. Tímto zvláštním právním předpisem je zákon č. 56/2001 Sb., o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích a o změně zákona č. 168/1999 Sb., o pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou provozem vozidla a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o pojištění odpovědnosti z provozu vozidla), ve znění zákona č. 307/1999 Sb., ve znění účinném do 31. 3. 2019, jenž v § 38 odst. 1 písm. c) stanoví, že provozovatel silničního vozidla nesmí provozovat na pozemních komunikacích vozidlo, na němž není umístěna tabulka s registrační značkou, přidělenou k tomuto vozidlu obecním úřadem obce s rozšířenou působností nebo příslušným orgánem jiného státu, způsobem umožňujícím identifikaci vozidla. Z právě uvedených ustanovení lze dle krajského soudu jednoznačně dovodit zodpovědnost řidiče za technický stav vozidla při jeho užití odpovídající podmínkám zákona, z čehož vyplývá povinnost řidiče provést před zahájením jízdy kontrolu vozidla. Uvedenou povinnost je třeba vztáhnout i na kontrolu umístění tabulek s registrační značkou přidělenou vozidlu, což dovodil i NSS ve svém rozhodnutí ze dne 20. 9. 2016, č. j. 6 As 65/2016-31. Byť žalobce uvedl, že kontrolu umístění tabulek s registrační značkou před zahájením jízdy provedl, tato skutečnost ho odpovědnosti ze spáchání přestupku dle § 125c odst. 1 písm. a) bod 1 zákona o silničním

provozu nezbavuje, neboť během jízdy žalobce došlo ke střetu s jiným vozidlem, při němž došlo k nárazu právě do části vozidla, kde je umístěna tabulka s registrační značkou. Dle § 15 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění účinném do 31. 12. 2018, je přestupek spáchán z nedbalosti, jestliže pachatel nevěděl, že svým jednáním může porušit nebo ohrozit zájem chráněný zákonem, ač to vzhledem k okolnostem a svým osobním poměrům vědět měl a mohl. Žalobce mohl a měl vědět, že v dané situaci může dojít k uvolnění tabulky s registrační značkou, byl povinen vozidlo zastavit a technický stav svého vozidla zkontrolovat; proto je třeba žalobcem namítanou kontrolu vozidel pouze pohledem bez zastavení a vystoupení z vozidla považovat za zcela nedostačující. Vzhledem k tomu, že žalobce kontrolu svého vozidla po střetu řádně neprovedl a ztrátu tabulky s registrační značkou nijak nerozporuje, je z této skutečnosti zřejmé, že žalobce nezachoval potřebnou míru opatrnosti, ač k tomu byl ze zákona povinen, a proto je třeba uzavřít, že žalobce se dopustil přestupkového jednání dle § 125c odst. 1 písm. a) bod 1 zákona o silničním provozu, které zavinil ve formě nevědomé nedbalosti, a jeho námitka tedy není důvodná.

9. Žalobce dále namítá, že zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel na dobu 6 měsíců je s ohledem na specifické okolnosti spáchání přestupku extrémně přísný a nepřiměřený. Žalobce s ohledem na mizivou intenzitu závažnosti uvedených přestupků, a s ohledem na skutečnost, že žalobce není odpovědný za úmyslné jednání, ale toliko maximálně za nedbalostní jednání, navrhuje, aby soud od uloženého trestu upustil. Krajský soud předně uvádí, že není pravdou, že je žalobce odpovědný pouze za nedbalostní jednání; přestupek spáchaný žalobcem dle § 125c odst. 1 písm. a) bod 1 zákona o silničním provozu sice byl spáchán z nedbalosti, avšak přestupek spáchaný žalobcem dle § 125c odst. 1 písm. i) bod 1 zákona o silničním provozu, tedy, že žalobce při dopravní nehodě nezastavil své vozidlo, byl spáchán úmyslně. Žalobce ostatně žádné skutečnosti, které by tento závěr správních orgánů vyvracely, neuvádí. Krajský soud na rozdíl od žalobce nepovažuje přestupky spáchané žalobcem za přestupky s „mizivou intenzitou“. Jak již bylo uvedeno výše, zákon o silničním provozu nedává řidiči prostor, aby si sám při střetu vozidel vyhodnocoval, zda intenzita střetu vyžaduje jeho zastavení či nikoliv; zákon řidiči naopak přímo ukládá povinnost neprodleně své vozidlo v případě dopravní nehody zastavit. Žalobce se tedy dopustil společensky škodlivého jednání, když své vozidlo po střetu nezastavil a od dopravní nehody ujel. Ke stejnému závěru je třeba dospět i v případě jízdy žalobce s vozidlem, na kterém díky střetu vozidel nebyla v přední části umístěna tabulka s registrační značkou, neboť je zde třeba chránit zájem spočívající dle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 7. 4. 2017, č. j. 7 As 61/2017 – 34, „v zajištění možnosti jednoznačné a jednoduché přímé identifikace jednotlivce, který řídí vozidlo účastnící se provozu na pozemních komunikacích, nebo alespoň zjednodušení následného zjišťování jeho totožnosti, za účelem případného vyvození odpovědnosti za protiprávní jednání. Slouží-li pak tabulka registrační značky mimo jiné k identifikaci viníka společensky škodlivého jednání, je nutno za porušení či ohrožení dotyčného právem chráněného zájmu logicky považovat jízdu ve vozidle, na němž není tabulka registrační značky umístěna.“ A dále: „jízda bez přední registrační značky nejenže podstatně významně ztěžuje identifikaci, ale v mnoha případech přímo znemožňuje chránit zájem společnosti na bezpečnosti silničního provozu.“ Dle § 78 odst. 2 s. ř. s. rozhoduje-li soud o žalobě proti rozhodnutí, jímž správní orgán uložil trest za správní delikt, může soud, nejsou-li důvody pro zrušení rozhodnutí podle odstavce 1, ale trest byl uložen ve zjevně nepřiměřené výši, upustit od něj nebo jej snížit v mezích zákonem dovolených, lze-li takové rozhodnutí učinit na základě skutkového stavu, z něhož vyšel

správní orgán, a který soud případně vlastním dokazováním v nikoli zásadních směrech doplnil, a navrhl-li takový postup žalobce v žalobě. Dle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 4. 2012, č. j. 7 As 22/2012-23: *“Smyslem a účelem moderace (§ 78 odst. 2 s. ř. s.) není hledání „ideální“ výše sankce soudem místo správního orgánu, ale její korekce v případech, že by sankce, pohybující se nejen v zákonném rozmezí a odpovídající i všem zásadám pro její ukládání a zohledňující kritéria potřebná pro její individualizaci, zjevně neodpovídala zobecnitelné představě o adekvátnosti a spravedlnosti sankce.“* Krajský soud v daném případě neshledal s ohledem na žalobcem spáchaná přestupková jednání nepřiměřenost správního trestu, když tento byl navíc uložen na samé spodní hranici zákonné sazby. Námitka žalobce je tedy nedůvodná.

IV. Závěr a náklady řízení

10. Na základě shora uvedeného krajský soud dospěl k závěru, že žaloba je nedůvodná, a proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
11. O náhradě nákladů řízení mezi účastníky bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s. ř. s., neboť žalobce v řízení úspěšný nebyl a žalovanému nad rámec jeho úřední činnosti žádné náklady nevznikly. Soud proto žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení nepřiznal.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu.

Ostrava 23. 6. 2021

JUDr. Daniel Spratek, Ph.D.

samosoudce